

KOPPARSTRECK, n. 5. Malmstreck, som håller koppar.

KOPPARTAK, n. 5. Betäckning af kopparplåtar på ett tak.

KOPPARTRYCK, n. 5. Se *Kopparsticks-tryck*.

KOPPARTRYCKARE, m. 5. Se *Kopparstickstryckare*.

KOPPARTRYCKERI, n. 5. Se *Kopparsticks-tryckeri*.

KOPPARTRÅD, m. sing. Metalltråd, dragen af koppar.

KOPPARVATTEN, n. sing. Vatten, som innehåller koppar.

KOPPARVERK, n. 5. Ställe, inrättning, der koppar utsmältes ur sin malm och smides till plåtar.

KOPPARVITRIOL, ----öl, m. sing. Ett metallsalt, sammansatt af kopparoxid och svafvelsyra.

KOPPARÅDER, f. 1. pl. — *ådror*. Malmåder, som håller koppar.

KOPPARÅLDER, m. sing. Brukas mest i bestämd form, och betyder den tredje tidsåldern af människosläktets tillvaro, då man började att smida vapen, men ännu utan att öfva våldsamheter.

KOPPARÖRE, n. 4. Se *Rundstycke*.

KOPPEL, kâ'pp'l, n. 5. (lat. *Copula*) 1) Kedja, hvarmed jagthundar äro bundna tillsammans. *Le-da i k. Släppa ur k.* — 2) Tvenne sålunda hopkopplade hundar. *Ett k. hundar.* — 3) *Dragande k.*, inrättning på orgverk, hvarmedelst pedalen sammankopplas med manualen.

KOPPELBAND, n. 5. Band, hvarmed kopplade hundar föras.

KOPPELBRUK, n. sing. (åkerbr.) Det slags omloppsbruk, då jord begagnas till sädesodling flera år efter hvarandra, och sedan antingen till gräsväxt eller bete, likaledes flera år efter hvarandra.

KOPPELMEKANIK, kâ'pp'lmekani'k, f. sing. *Tryckande k.*, inrättning på orgverk, hvarmedelst, vid fingrets starkare tryckning på det ena klavrets tangenter, samma tangenter på ett eller flera djupare liggande klaver nedtryckas.

KOPPELREM, f. 2. pl. — *remmar*. Rem, hvarvid kopplade hundar föras.

KOPPELVERK, n. 5. Inrättning på orgverk, hvarmedelst flera klaver hopkopplas.

KOPPLAS, n. 5. Ett särskilt för ändamålet blåst glas i kupig form, som användes vid koppling, för att uppdraga huden på ett ställe.

KOPPHORN, n. 5. Horn, hvarmed vid koppling huden uppsuges.

KOPPJERN, n. 5. Se *Koppsnäppare*.

KOPPLA, v. a. 1. 1) Med koppel hopbinda. *K. hundar.* — 2) *K. gevär*, sätta ihop dem med bajonetterna uppvända, stödda mot hvarandra. *K. stämmor i orgverk*, förbinda dem med hvarandra. — V. n. (fig.) Af dåliga bevekelsegrunder stifta äktenskap emellan personer; äfv. tillväga-bringa oföslig förbindelse mellan tvenne personer af olika kön. — Aktivt säges: *K. ihóp.* — *Kopplande*, n. 4. o. *Koppling*, f. 2.

KOPPLAF, m. 2. pl. — *lafvar*. Ett lafslägte. Variolaria.

KOPPLARE, m. 5. o. **KOPLERSKA**, f. 4. En, som kopplar. Se *Koppla*, v. n.

KOPPLERI, n. 5. En kopplares eller kopplerskas föraktliga yrke.

KOPPNING, f. 2. Förrättningen, då någon koppas. Se *Koppa*, v. a.

KOPPOR, f. 1. pl. Se under *Koppa*, f.

KOPPSKATT, m. sing. (egentl. *Koppskatt*, af t. *Kopf*, hufvud) Den fornda benämningen på Mantalspenningar.

KOPPSNÄPPARE, m. 5. Kirurgiskt instrument, som begagnas vid koppling, försedt med flera små klingor, hvilka uppspännas och på en gång afstryckas emot den genom koppglaset uppsugna huden, för att uttömma den der samlade bloden. Kallas äfven *Koppjern*.

KOPPSTEN, m. 2. En stenart, hvars yta är betäckt med små upphöjningar, liknande koppor. Kallas äfv. *Variolit*.

KOPPYMPNING, f. 2. Afsigtligt inympande af koppgiftet i en för koppsjukdomen ännu mottaglig kropp, för att derigenom mildra sjukdomens gång och bevara den sålunda ympade för faran att angripas af elakartade smittkoppor. *K-en är gammal i Kina och Ostindien*.

KOPPYMPNINGSHUS, n. 5. Särskilt hus, der vaccinerings verkställes.

KOPPÄRR, n. 5. Ärr efter en koppa.

KOPPÄRRIG, a. 2. Betäckt med koppär på huden. — *Koppärrighet*, f. 3.

KOPULATION, ----tschón, f. 3. Sammanvigning. [Co —.]

KOPULATIV, ----i'v, a. 2. (af *Copula*, band) Förenande, sammanbindande. — Skrifves äfven *Cop* —.

KOPULERA, v. a. 1. 1) Förena, sammanfoga. — 2) (fig.) Sammanviga. — *Kopulerande*, n. 4. o. *Kopulering*, f. 2. [Co —.]

KOR, m. 5. (grek. *Choros*, ringdans under sång) 1) Ett antal sjungande personer. — 2) *De-ras sång.* — S. n. 5. 1) Afskild och upphöjd plats i en kyrka för sångare. — 2) Innersta delen af en kyrka, vid och omkring altaret. — 3) Hvälfad sidobyggnad i en kyrka. [Chor, Chör.]

Anm. För *Kor*, m., skrifves nu vanligtvis *Kör*.

KORA, kâ'ra, v. a. 1. Välja, utvälja. *K. till konung.* — *Korande*, n. 4. [Kära.]

KORAL, -ål, m. 5. (af *Kor*, m.) Kyrkosång. — *Ss. K-melodi*, -noter. [Cho —.]

KORALBOK, -ålbók, f. 3. pl. — *böcker*. Bok, som innehåller en samling af kyrkomelodier, antingen med eller utan orgel-ackompanjemang. [Cho —.]

KORALMUSIK, -ål-i'k, m. sing. Musik, som beledsagar kyrkosången. [Cho —.]

KORALL, -åll, m. 5. Den hårda skorpa, hvaraf somliga koralldjur eller polyper äro betäckta. *Röd k.*, omkring en fot hög, med fingerstjock, rund, grenig, cinoberröd stam; jemnar råämnet till korallperlorna. *Corallium rubrum.* — *Ss. K-artad*, -röd. [Co —.]

KORALLBANK, -ållbångk, m. 2. Hafsbank, småningom danad af uppvåkande korallförgreningar.

KORALLDJUR, n. 5. (nat. hist.) Se *Polyp*.

KORALLFISKARE, m. 5. En, som idkar korallfiske.

KORALLFISKE, n. 4. Upptagande från hafsbotten af Röd Korall, hvilket som yrke bedrifves på Algeriska kusten, af Fransmän och Italienare, genom särskilda, dertill utrustade fartyg med stora segel.

KORALLFÄRG, m. 3. Färg, liknande den röda korallens.

KORALLFÄRGAD, a. 2. Som har korallfärg.

KORALLGREN, f. 2. Gren af en korallväxt.

KORALLHALSBAND, n. 5. Halsband af korallperlor.